

Nr 193

Av herr Branting m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till internationell hjälpverksamhet.

Undertecknade få härmed föreslå, att riksdagen måtte bevilja ett anslag, förslagsvis uppgående till minst 100 000 kronor, för hjälpverksamhet bland algeriska flyktingbarn i Marocko, att disponeras av Föreningen Rädda barnens riksförbund i och för dess pågående verksamhet för samma ändamål.

Till stöd för vår framställning få vi anföra följande. Såsom bekant har det sedan fyra år pågående kriget i Algeriet medfört oerhörd nöd och lidanden för den inhemska algeriska befolkningen. I sammanhang med krigshändelserna har bl. a. skett, att den franska krigsmakten föranstaltat om total utrymning av vissa gränsområden, vilket, jämte ödeläggelsen genom kriget, vållat, att en ström av flyktingar — mest åldringar, kvinnor och barn — sökt sig över gränserna till Marocko och Tunisien. Enbart i Marocko uppgår antalet barnflyktingar under 15 år, enligt senaste svenska rapporter, till omkring 47 000, men siffran uppges vara i stigande. Nöden bland dessa flyktingar är ohygglig. Ur förre generaldirektören Axel Höjers och andra svenska delegaters aktuella rapporter må anföras följande.

Beträffande *bostäderna*, där sådana finnas — otäta väggar av lera, plåt, lådor eller tyg, kallt och vått genom regn och blåst, inga sängar eller möbler, i varje rum inhyses en familj, ofta bestående av tre generationer och uppgående till cirka 10 personer på en yta av 7—8 m².

Beträffande *hälso tillståndet* — kronisk undernäring och blodbrist, buken ofta ballongformigt uppdriven med navelbräck, huden ofta angripen av sårnader och variga infektioner. Enbart under augusti månad 1958 hade cirka 500 barn dukat under för svält och bristsjukdomar. Födan består ofta enbart av te på mynta, bröd jämte en sorts stäppgräs, som normalt brukas till mat och korgflätning.

Bland dessa flyktingar har Rädda barnen sedan februari 1958, på anmodan av Internationella barnskyddsunionen i Genève, organiserat och bedrivit hjälpverksamhet under olika former i den svenska organisationens eget namn och regi, under nära samarbete med de marockanska hälsovårdsmyndigheterna.

För verksamheten åtgick under början av år 1958 en miljon svenska kronor. Sedermera anslogs ytterligare, inför den alltjämt ökande nöden, till fortsatt hjälp under hösten 1958, en miljon kronor, vilket belopp uppgives

nu snart vara förbrukat. Verksamheten har så gott som uteslutande byggts på frivilliga bidrag.

I detta läge har Rädde barnen, i skrivelse till Konungen av den 14 januari 1959, hemställt om »största möjliga statsbidrag för fortsattande av dess pågående hjälparbete bland de algeriska flyktingbarnen i Marocko».

Vi förmena att Rädde barnens behjärtansvärda hemställan till Konungen icke bör ligga i vägen för ett anslagsbeslut från riksdagens sida.

Det är givetvis bekant, att i statsverkspropositionen förekommande anslagsäskanden under rubriken »Internationell hjälpverksamhet» uppgå till betydande belopp. Dessa medel ha hittills disponerats av FN:s flyktingkommisarie i Genève och av Mellanstatliga kommittén för emigration från Europa. Medlen ha även använts för hjälp till flyktingar från Östtyskland och Ungern samt arabflyktingar från Palestina. Här avse vi emellertid ett anslag till ett speciellt ändamål, av en karaktär närmast jämförlig med det 1951—52 beviljade anslaget å tilläggsstat till Röda korsets verksamhet i Jugoslavien för hemsändande av grekiska barn.

Vi äro övertygade om att Rädde barnen såsom organisatör och vehkställare av den här ifrågavarande hjälpverksamheten är förtjänt av riksdagens fulla förtroende, och vi hysa över huvud taget den uppfattningen beträffande anslag till humanitär hjälpverksamhet, att det ur många synpunkter ofta är en fördel, om medlen kunna anslås till ett bestämt ändamål för att omhändervas av en välkänd svensk organisation med beprövad erfarenhet.

Med åberopande av vad sålunda anförts få vi härmed hemställa,

att riksdagen under anslagsrubriken Internationell hjälpverksamhet måtte för hjälpverksamhet bland algeriska flyktingbarn i Marocko anslå ett belopp av minst 100 000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1959

Georg Branting

Nils-Eric Gustafsson
i Byske

Per Bergman

Dagmar Ranmark